

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: GŽ.295/05
Brčko, 02.11.2005. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Lucić Josipe kao predsjednika vijeća, te Gligorević Ruže i Tešić Dragane kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca R. A. iz B., zastupanog po punomoćniku O. M., advokatu iz B., protiv tuženog K.–K. Osiguranje DD B. L., radi naknade štete, odlučujući o žalbama tužioca R. A. iz B. i tuženog K.–K. Osiguranje DD B. L., protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.561/04-I od 04.05.2005. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 02.11.2005. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalbe tužioca R. A. iz B. i tuženog K.–K. Osiguranje DD B. L. se odbijaju i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.561/04-I od 04.05.2005. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.561/04-I od 04.05.2005. godine obavezan je tuženi da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete zbog umanjenja opšte životne aktivnosti isplati iznos od 1.000,00 KM, zbog pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 700,00 KM i za pretrpljeni strah iznos od 460,00 KM ili ukupno iznos od 2.160,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 04.05.2005. godine, kao dana presuđenja pa do konačne isplate, kao i da na ime materijalne štete isplati tužiocu iznos od 144,60 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.10.2004. godine, kao dana podnošenja tužbe, pa do konačne isplate, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.290,00 KM, a sve to u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Sa viškom tužbenog zahtjeva kao neosnovanim tužilac je odbijen.

Protiv navedene presude žale se tužilac i tuženi.

Tužilac se žali zbog pogrešne primjene materijalnog prava, te ističe da dosuđeni iznosi na ime naknade štete tužiocu nisu u skladu sa postojećom sudskom praksom, pa shodno tome ni o troškovima parničnog postupka nije pravilno odlučeno, pa predlaže da se žalba uvaži, prvostepena presuda preinači u skladu sa žalbenim navodima.

Žalbu je izjavio i tuženi iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom člana 283. stav 1. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH – u daljem tekstu ZPP ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01, 6/02 i 11/05). U žalbi ističe da tužilac kritične prilike nije koristio zaštitni pojas, te da je tužba nepotpuna, niti je liječenje kod tužioca završeno. Prvostepeni sud se nije izjasnio o prijedlogu tuženog za saslušanje vještaka dr. A. J., koji prijedlog tužilac nije prihvatio, pošto se predloženi vještak ne nalazi na listi sudskih vještaka prvostepenog suda. Inače, u spisu nema dokaza da je tužilac imao potres mozga, a zdravstveni problemi tužioca nisu posljedica saobraćajne nezgode, nego bolesti, koja je bila evidentna i prije nezgode. Predmetni spor prouzrokovao je tužilac, a ne tuženi, pa je troškove parničnog postupka trebalo dosuditi na teret tužioca, a na osnovu člana 105. ZPP. Iz navedenih razloga predlaže da se žalba uvaži i pobijana presuda preinači u skladu sa žalbenim navodima.

Žalbe nisu osnovane.

Tužilac traži naknadu štete, koju je pretrpio u saobraćajnom udesu dana 10.04.2004. godine u L., koji udes je prouzrokovao osiguranik tuženog M. Đ. iz S. kod M. usljed neustupanja prvenstva prolaza i tom prilikom tužilac je zadobio laku tjelesnu povredu usljed čega je trpio fizičke bolove jakog intenziteta jedan dan, te tri dana umjerenog intenziteta i povremeno bolove lakog intenziteta, kako je utvrdio vještak medicinske struke dr N. M. specijalista ortopedije i traumatologije. Usljed potresa mozga došlo je do umanjenja opšte životne aktivnosti kod tužioca od 2%, a pretrpio je i strah i to primaran u trajanju od pet sekundi, te sekundarni strah srednjeg intenziteta u trajanju od jednog dana i sekundarni strah slabijeg intenziteta do tri mjeseca, kako je u svom nalazu i mišljenju naveo vještak dr S. Č., neuropsihijatar iz B.

Cijeneći intenzitet i dužinu trajanja fizičkih bolova i straha kod tužioca, te stepen umanjenja opšte životne aktivnosti kod tužioca, a shodno odredbi člana 200. preuzetog Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", broj 29/78), a imajući u vidu postojeće stavove sudske prakse ovog suda, prvostepeni sud je na utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo kada je donio pobijanu presudu.

Kako tuženi u toku prvostepenog postupka nije dokazao da tužilac kritične prilike nije bio vezan zaštitnim pojaseom, to je bez osnova žalbeni prigovor tuženog koji se odnosi na tu činjenicu, kao i drugi žalbeni prigovori, koji su samo paušalno navedeni.

Stoga je obje žalbe kao neosnovane valjalo odbiti i prvostepenu presudu potvrditi, a na osnovu člana 295. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH.

PREDSJEDNIK VIJEĆA,

Lucić Josipa